

ามสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

กุ้งกุลาดำเป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่ทำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยสูงมากและให้ผลตอบแทนแก่ผู้เลี้ยงมากกว่าการทำธุรกิจด้านอื่นๆ ทำให้มีผู้สนใจเลี้ยงกุ้งกุลาดำอย่างกว้างขวาง อดแนวชายฝั่งที่ติดทะเลและแหล่งน้ำกร่อยและน้ำจืดเป็นต้น ทำให้สภาพแหล่งน้ำเสื่อมสภาพลงประกอบกับผู้เลี้ยงปล่อยจำนวนกุ้งในอัตราความหนาแน่นต่อพื้นที่สูงมากจึงเป็นปัจจัยโน้มนำให้เกิดโรคระบาดอย่างกว้างขวาง เช่น โรคหัวเหลือง โรคตัวแดง โรคเสี้ยนดำ ติดเชื้อจากแบคทีเรียในกุ้งอายุหนึ่งถึงสองเดือนเป็นต้น การลดอัตราการตายของกุ้งดำที่เกิดจากการติดเชื้อประเภทต่างๆ จำเป็นต้องเข้าใจความรู้พื้นฐานในเรื่องกลไกการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ระบบการป้องกันตัวเองต่อสิ่งกระตุ้นต่างๆ ระบบภูมิคุ้มกันพื้นฐานระดับเซลล์ของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังจะแตกต่างจากสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมอย่างมาก ประกอบกับการหมุนเวียนของเลือดในกุ้งเป็นแบบระบบเปิดซึ่งง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบสรีรวิทยาเมื่อสิ่งแวดล้อมภายนอกมีการเปลี่ยนแปลง เป็นที่รู้กันทั่วไปว่าระบบการหมุนเวียนของเลือดในกุ้งมีหน้าที่ตอบสนองและขจัดสิ่งแปลกปลอมที่เข้าสู่ร่างกาย อย่างดีเยี่ยม นอกจากนั้นเซลล์เม็ดเลือดยังมีบทบาทที่สำคัญในระบบภูมิคุ้มกันซึ่งมีหลักฐานการทดลองที่ตรวจสอบปริมาณเซลล์เม็ดเลือดมีการเปลี่ยนแปลงที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นหลังจากฉีดสารแปลกปลอม (Lipopolysaccharide) เข้าสู่ร่างกายของกุ้ง *Peneaus japonicus* equeira etal, 1996) แสดงให้เห็นว่า เซลล์เม็ดเลือดของกุ้งสามารถจำแนกเซลล์ของตนเองออกจากสิ่งแปลกปลอมที่มาจากภายนอกร่างกาย เซลล์เม็ดเลือดของกุ้งถูกผลิตและงดปล่อยออกมาจากเนื้อเยื่อที่เรียกว่า Hematopoietic tissue (HPT) ซึ่งมีหลักฐานจากงานของ Hose etal, 1992 ที่ศึกษาการผลิตและปลดปล่อยเซลล์เม็ดเลือดจาก HPT ระหว่างการลอกคราบของกุ้ง *Sicyonia ingentis* ซึ่งพบว่าปริมาณเซลล์เม็ดเลือดที่ปลดปล่อยมีปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กักระยะการลอกคราบ และรายงานของ Le Mouillac al., 1997 พบว่าปริมาณเซลล์เม็ดเลือดรวมเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดในระยะก่อนการลอกคราบ (เมื่อเปรียบเทียบกับระยะ Intermolt ในกุ้ง *P. stylirostris* และจะไวต่อการติดเชื้อแบคทีเรีย

Vibriosis ในระยะก่อนการลอกคราบ นอกจากนี้เซลล์เม็ดเลือดของกุ้งยังมีหน้าที่อื่นๆ ในการกำจัดสิ่งแปลกปลอมเช่น ทำการกินสิ่งแปลกปลอมที่มีขนาดเล็กกว่าขนาดของตัวเอง (Phagocytosis) ถ้ามีขนาดใหญ่กว่าตัวเองจะทำการขจัดสิ่งแปลกปลอมที่เรียกว่า Encapsulation และ Nodule formation วิธีอื่นๆ ที่กุ้งต่อต้านสิ่งแปลกปลอมได้แก่ Melanin formation, Cytotoxicity, และ the proPO-system (Prophenoloxidase activating system) มีการรายงานว่ามีปริมาณเซลล์เม็ดเลือดในกุ้งก้ามกรามจะเปลี่ยนแปลงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพน้ำ เมื่อทดลองให้กุ้งก้ามกรามติดเชื้อแบคทีเรียชนิด *Enterococcus* (Cheng and Chen, 2000) การติดเชื้อจากแบคทีเรีย Vibriosis ในกุ้งกุลาดำมีการศึกษาและรายงานว่าเป็นโรคที่มีปัญหาต่อการเลี้ยงกุ้งอย่างมากโดยเฉพาะพื้นที่ส่วนกลางของประเทศไทย ชนิดของแบคทีเรียคือ *Vibrio parahaemolyticus*, *V. anguillarum*, *V. vulnificus*, *V. damsela*, และ *V. alginolyticus* (Nash, et al., 1992) ความพยายามในการศึกษามีค้ำกันโรคและแนวทางการใช้วัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อแบคทีเรียและไวรัสในกุ้งกุลาดำยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งค่าความว่องไว (Phagocytosis) ของเม็ดเลือดสูงขึ้นเล็กน้อยจากค่าปกติ ซึ่งการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยนี้ไม่มีผลต่อความต้านทานโรคในกุ้งที่ได้รับวัคซีนแตกต่างจากไม่ได้รับการแช่กุ้งด้วยวัคซีน (กิจการและสิทธิ 1995)

อย่างไรก็ตามการศึกษาและทดลองในกุ้งยังคงไม่เพียงพอต่อการแก้ปัญหาหรือยับยั้งการตายของกุ้งที่เลี้ยงในฟาร์ม งานวิจัยฉบับนี้พยายามที่จะศึกษาชนิดและปริมาณของเซลล์เม็ดเลือดมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและมีความสัมพันธ์กับการลอกคราบระยะต่างๆ และหลังจากการติดเชื้อแบคทีเรียชนิด *V. alginolyticus* จากชาวกุ้งประจำเดือนเมษายนของปี 2540 รายงานว่าโรค Vibriosis ที่เกิดโทษต่อกุ้งอย่างรุนแรงเป็นแบคทีเรียโคโลนิสีเขียว เมื่อเจริญบนอาหารเลี้ยงเชื้อเฉพาะชนิด TCBS มากกว่าชนิดที่เป็นโคโลนิสีเหลือง ในการทดลองครั้งนี้จะใช้ชนิดโคโลนิสีเหลืองเพราะว่าเมื่อกุ้งได้รับเชื้อแล้ว กุ้งจะไม่ตายอย่างเฉียบพลันและระบบภูมิคุ้มกันและระบบเลือดจะมีการตอบสนองต่อสิ่งแปลกปลอมที่เข้าสู่ร่างกาย ดังนั้นจึงสามารถศึกษาระบบการเปลี่ยนของเลือดได้ ซึ่งผลของการศึกษานี้จะทำให้ทราบชนิดและปริมาณของเม็ดเลือดที่มีบทบาทต่อระบบภูมิคุ้มกันของกุ้งกุลาดำและเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในสภาวะที่ติดเชื้อ ทั้งนี้หลังจากทราบการเปลี่ยนแปลงในระบบเลือดของกุ้งที่มีความอ่อนแอแล้วจะสามารถหาแนวทางการป้องกันการตายของกุ้งกุลาดำต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการปีหนึ่ง

- เพื่อจัดจำแนกชนิดของเม็ดเลือดและปริมาณเม็ดเลือดในกระแสเลือดของกิ้งกูดดำในสภาพปกติไม่มีการติดเชื้อตามระยะลอกคราบ
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ชนิดและปริมาณของเม็ดเลือดกิ้งกูดดำที่อาจเปลี่ยนแปลงไปเมื่อกิ้งมีการติดเชื้อแบคทีเรีย *V. alginolyticus*

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการศึกษาเบื้องต้นในปีหนึ่ง

- ทราบถึงระบบภูมิคุ้มกันพื้นฐานระดับเซลล์ของกิ้งกูดดำ
- เพื่อหาแนวทางการป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรียในระหว่างการลอกคราบของกิ้งกูดดำ